

ת"פ (תל אביב) 24302-11-22 - מדינת ישראל נ' אמ.אנ.קיי. כח אדם וניהול פרויקטים בע"מ

בית משפט השלום בתל אביב-יפו

ת"פ 24302-11-22 מדינת ישראל נ'
אמ.אנ.קיי. כח אדם וניהול פרויקטים בע"מ
ואח'
בפני כבוד השופטת ציפורה גילוני (גז)

בעניין: המאשימה: מדינת ישראל
נגד ע"י ב"כ עוה"ד הלברטל

הנאשמות: 1. אמ.אנ.קיי. כח אדם וניהול פרויקטים
בע"מ
ע"י ב"כ עוה"ד חמצני
2. נטליה קוסטין
ע"י ב"כ עוה"ד חמצני

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשמות הורשעו, על יסוד הודאתה של נאשמת 2, כמפורט בהכרעת הדין מיום 26.08.2024, בביצוע 3 עבירות של אי העברת מס שנוכה לפי [סעיף 219](#) בצירוף [סעיפים 117, 164 ו-166](#) ובקשר עם [סעיף 222 וסעיף 224א](#) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: "הפקודה").

2. נאשמת 1 (להלן - **הנאשמת ו/או הנאשמת 1**) היא חברה פרטית שעסקה באספקת כח אדם ולוגיסטיקה בתקופה הרלוונטית לכתב האישום כאשר נאשמת 2 (להלן - **הנאשמת ו/או הנאשמת 2**) הייתה בתקופה הרלוונטית לכתב האישום המנהלת הפעילה של נאשמת 1.

3. בתקופה הרלוונטית לכתב האישום הייתה הנאשמת "מעביד" כמשמעותו בתקנות מס הכנסה (ניכוי ממשכורת ומשכר עבודה), התשנ"ג-1993 (להלן - **התקנות**). הנאשמות היו חייבות בניכוי מס במקור מעובדים ומקבלני המשנה שלהם והעברתו לפקיד השומה בתקופה הרלוונטית לכתב האישום לפי הוראות [סעיפים 117, 164 ו-166](#) לפקודה והתקנות שהותקנו מכוחה.

4. למרות חובתם זו, בין החודשים יוני 2021 עד אוקטובר 2021, ניכו הנאשמות מס במקור, ממשכורות ששילמו לעובדים ומתשלומים לקבלני המשנה שלהם, אולם לא העבירו במועד את המס שניכו בסכום כולל של 95,707 ₪ (קרן) כנדרש.

5. הטיעונים לעונש במסגרתם נשמעו גם ראיות לעניין העונש מטעם הנאשמת נשמעו בפניי בתאריך 13/01/2025.

ראיות לעונש

6. עדת אופי, גב' קטי לוריה, חברתה של הנאשמת 2 סיפרה בעדותה כי היא מכירה את הנאשמת 2 מזה שנים רבות בין היתר על רקע עבודתן המשותפת בבית החולים "אברבנאל". לדבריה, הנאשמת 2 עובדת שעות רבות, מדובר באשה אישה אמינה מאוד והיא מבקשת כי בית המשפט ייתן לה הזדמנות לצאת מהסיטואציה אליה נקלעה בעקבות כתב האישום.

7. עד אופי, עו"ד ירון גולדמן, אשר הנאשמת 2 סעדה את אביו ז"ל מספר שנים במסגרת עבודתה כאחות סיפר כי הוא מכיר את הנאשמת 2 למעלה מעשרים שנה. לדבריו, הנאשמת 2 טיפלה באביו במסירות אין קץ במסגרת עבודתה כאחות בויצ"ו אשר טיפלה בתשושים פיזית ומנטלית.

טיעוני הצדדים בתמצית

8. ב"כ המאשימה עמדה על הערכים המוגנים בהם פגעו הנאשמות והפנתה לפסיקה שקבעה שיש לראות בעבירות אלה כשליחת יד בקופה הציבורית. עוד טענה כי במקרה שלפניי המחדלים הוסרו באופן חלקי ע"י תשלום של כ-47,854 ₪ בלבד ומשכך הפגיעה בקופת המדינה עדיין ממשית ומוחשית. עוד טענה כי עפ"י הפסיקה הנוהגת מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי לבין 7 חודשי מאסר בפועל ומתחם הקנס נע בין גובה הקנס המנהלי העומד על 10% מגובה הקרן לבין סכום הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין שהינו 75,300 ₪ ובשים לב להסרת המחדלים החלקית עתרה למקם את הנאשמת 2 באמצע המתחם ולגזור עליה בין 4-5 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס והתחייבות כספית. על הנאשמת 1, שהינה חברה לא פעילה, ביקשה לגזור קנס סמלי.

9. ב"כ הנאשמות טען באשר לנסיבות ביצוע העבירה כי הנאשמת 1 הינה חברה שנקלעה למשבר כלכלי, בין השאר בגלל אי קבלת תשלום בגין אספקת עובדים במקצועות הסיעוד, דבר שהוביל את החברה לקושי תזרימי והביא את הנאשמת 2, ששימשה כמנהלת הפעילה של נאשמת 1 בתקופה הרלבנטית לכתב האישום, למכור את כל רכושה לרבות נאשמת 1 על מנת לכסות את חובותיה. לדבריו בעת מכירת נאשמת 1 נפלה הנאשמת 2 קורבן למעשה מרמה שכן כל השיקים שנמסרו לה בעבור רכישת החברה, נאשמת 1, חזרו ולמעשה לא ניתן היה לפרוע אותם. ב"כ הנאשמות טען עוד כי הנאשמת 2 עשתה כל שלאל ידה כדי להסיר את המחדלים נשוא כתב האישום והצליחה להסיר מחצית מן המחדל בסך

47,854 ₪. באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה טען כי הנאשמת 2 בת 51, נשואה, אם לבת וסבתא לנכד. לדבריו, הנאשמת 2 סובלת מסכרת לא מאוזנת, לחץ דם, מתח, חרדה וקשיי שינה. אשר למצבה הכלכלי, הנאשמת 2 נמצאת בהליכי פש"ר כפי שעולה מנ/1. עוד טען שיש לזקוף לקולא את העובדה ששיתפה פעולה בחקירה וחסכה זמן שיפוטי יקר. בנוסף הסביר כי הנאשמת 2 עובדת כיום כאחות בבית החולים "אברבנאל", מתגוררת בשכירות בדירה צנועה וחסרת רכוש מכל סוג שהוא ומתחרטת על מעשיה.

ב"כ הנאשמות הסכים למתחם העונש ההולם לו טענה ב"כ המאשימה אך ביקש להטיל על הנאשמת 2 מאסר צופה פני עתיד בלבד שכן לדבריו במקרים בהם מדובר בעבירות עד סכום של 100,000 ₪ כאשר הוסר חלק מהמחדל, בית המשפט גוזר עונש צופה פני עתיד כפי שעולה מהפסיקה אותה הגיש.

10. הנאשמת 2 בדברה האחרון בפני בית המשפט הביעה חרטה על מעשיה, טענה כי היא אדם ישר, אמין ופשוט וסיפרה כי נכנסה לחובות בשל העובדה שלא קיבלה תשלומים מלקוחותיה וכיום היא עובדת מבוקר ועד ליל.

דין והכרעה

11. תיקון 113 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן - **חוק העונשין**), הסדיר את הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה בקובעו מנגנון תלת שלבי בעת גזירת העונש. **בשלב הראשון** יקבע בית המשפט את מספר האירועים הנכללים בעובדות כתב האישום וכנגזרת מכך יקבע את מספר מתחמי הענישה. **בשלב השני** יקבע בית המשפט את מתחם העונש ההולם בהתחשב בעקרון המנחה: הלימה בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג העונש המוטל עליו ומידתו. במסגרת זו ייתן בית המשפט דעתו לשלושה פרמטרים: הערך החברתי אשר נפגע מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בו; מדיניות הענישה הנוהגת והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. **בשלב השלישי** יבחן בית המשפט את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לרבות נסיבות האישיות של הנאשם, ובהתחשב באלה כמו גם בשיקול הרתעת היחיד והרבים, יקבע את עונשו של הנאשם בתוך מתחם הענישה. חריגה מהמתחם תתאפשר רק בנסיבות חריגות של שיקום, או בהתקיים צורך יוצא דופן בהגנה על שלום הציבור (סעיף 40א-40ג לחוק העונשין).

12. בעניינינו, אני מוצאת כי כתב האישום מתאר אירוע אחד מתמשך בהתאם למבחן הקשר ההדוק שנקבע בע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (29.10.2014) ומכאן שיש לקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**.

13. באשר לערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו מביצוע העבירות - כתוצאה ממעשי הנאשמות נפגעו ערכי השוויון בנטל תשלום המס והאמון של משלם המסים ברשויות החוק. עבירות מס גוזלות כספים מהקופה הציבורית ובכך פוגעות ביכולותיה הכלכליות של המדינה ובכל אחד ואחד מאזרחיה. עבירות של אי העברת מס במועדו הוכרו בפסיקה כעבירות שדין נושק לאלה של גניבה בידי מורשה שכן הנאשמות החזיקו בידיהן כספים שאינם שייכים להם

אלא יועדו לאוצר המדינה (למשל - רע"פ 26/97 **לקס נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (22.6.2008); רע"פ 4323/14 **מולדובן נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (26.6.2014)).
נוכח האמור, עמדת הפסיקה היא כי יש להשית עונשי מאסר בפועל וקנסות משמעותיים תוך העדפת שיקולי הרתעה וגמול על פני נסיבותיו האישיות של עברין המס (רע"פ 3857/13 **יצחקיאן נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (30.7.2013); רע"פ 977/13 **אודיז נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (20.2.2013)).

14. באשר לנסיבות ביצוע העבירות - מדובר על היקף עבירות שאיננו גבוה (סכום הניכוי שלא שולם עומד על 47,853 ₪) ועל כן אינו נמצא ברף העליון של עבירות המס.

15. באשר למתחם הענישה, הצדדים מסכימים כי בשים לב למכלול נסיבות ביצוע העבירה מתחם העונש ההולם בעניינינו נע בין מאסר ע"ת לבין 7 חודשי מאסר לצד קנס, מאסר ע"ת והתחייבות להימנע מעבירה.

16. נוכח הסכמת הצדדים על מתחם העונש ההולם הרי שאין צורך לדון במדיניות הענישה הראויה לצורך קביעת המתחם. ואולם, מצאתי להביא פסיקה במקרים דומים אשר אל חלקה אף הפנו הצדדים, ככלי עזר לקביעת העונש בגדרי מתחם העונש ההולם:

א. ת"פ 4977-07-22 **אגף מס הכנסה ומיסוי מקרקעין - חקירות מרכז מדור תביעות נ' אוורסט ריתוך בע"מ ואח'** [פורסם בנבו] (19.7.2023) - הנאשמים הורשעו עפ"י הודאתם בביצוע 11 עבירות של אי העברת מס שנוכה לפי סעיף 219 לפקודה כאשר גובה הקנס שנוכה ולא הועבר במועד עמד על כ - 109,967 ₪. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר ע"ת לבין 7 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית וגזר על הנאשם, שלא הסיר את מחדלי כתב האישום, 3 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות, 6 חודשי מאסר ע"ת, קנס בסך 25,000 ₪ והתחייבות להימנע מעבירה בגובה של 30,000 ₪.

ב. ת"פ 65675-02-18 **מדינת ישראל נ' חיימוביץ ובניו הנדסה בע"מ ואח'** [לא פורסם] (25.9.2019) - הנאשמים הורשעו עפ"י הודאתם בביצוע תשע עבירות של אי העברת מס שנוכה לפי סעיף 219 לפקודת מס הכנסה, בסך של 137,570 ₪. הנאשמים לא הסירו את המחדלים. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר ע"ת ל-7 חודשי מאסר בפועל בצד ענישה נלווית וגזר על הנאשם שהיה בהליכי פשיטת רגל, 4 חודשי מאסר שירותו בעבודות שירות, 6 חודשי מאסר ע"ת קנס בסך 15,000 ₪ והתחייבות להימנע מעבירה בגובה 30,000 ₪. ערעור על גזר הדין נדחה בבית המשפט המחוזי.

ג. ת"פ (ת"א) 17979-12-15 **מדור תביעות מס הכנסה תל אביב נ' גרף פרויקטים 2009 בע"מ ואח'** [פורסם בנבו] (31.1.2018) - הנאשמים הורשעו בביצוע חמש עבירות של אי העברת מס שנוכה, לפי סעיף 219 לפקודת מס הכנסה בסך 62,000 ₪. הנאשמים הסירו את המחדלים באופן חלקי בגובה 10,000 ₪. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר ע"ת לבין 7 חודשי מאסר בפועל בצד ענישה

נלוות וגזר על הנאשם 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, 6 חודשי מאסר על תנאי, קנס בסך 7,000 ₪ והתחייבות להימנע מעבירה בגובה 12,000 ₪.

ד. ת"פ (נתניה) 36761-05-19 **מדינת ישראל נ' מעגל פתרונות וניהול כח אדם בע"מ ואח'** [לא פורסם] (9.11.2022) - הנאשמים הורשעו בהתאם להודאתם בשתי עבירות אי העברת מס שנוכה לפי סעיף 219 לפקודת מס הכנסה, בסך כולל של 152,711 ₪. המחדלים לא הוסרו למעט 20,000 ₪ ששולמו עובר לגזר הדין. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר ע"ת ל-7 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלוות וגזר על הנאשם 5 חודשי מאסר שירות, בעבודות שירות, 7 חודשי מאסר ע"ת, קנס בסך 12,000 ₪ והתחייבות להימנע מעבירה בגובה 20,000 ₪.

ה. ת"פ (ת"א) 18351-11-22 **מדינת ישראל נ' ג.פ.ס. אחזקות בע"מ ואח'** [פורסם בנבו] (23.12.24) - הנאשמים הורשעו בביצוע שש עבירות של אי העברת מס שנוכה, לפי סעיף 219 לפקודת מס הכנסה בסך 61,622 ₪. הנאשמים לא הסירו את המחדלים. ביהמ"ש קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר ע"ת לבין 7 חודשי מאסר לצד קנס, מאסר ע"ת והתחייבות להימנע מעבירה. על נאשמת 1 נגזר קנס סמלי, על נאשם 2 נגזרו 3 חודשי מאסר שירות על דרך של עבודות שירות, מע"ת לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים, קנס בסך 17,000 ₪ והתחייבות להימנע מעבירה בגובה 30,000 ₪.

ו. רע"פ 1552/11 **צבי לוי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (9.2.2011) - נדחתה בקשת רשות ערעור של המבקש אשר הורשע בשש עבירות של אי תשלום מס שנוכה על סך 153,924 ₪ לפי סעיף 219 לפקודה וכן ביצוע עבירה של אי הגשת דו"ח במועד לפי סעיף 216 לפקודה. לחובת הנאשם עמד עברו הפלילי. בית משפט השלום גזר על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל, 24 חודשי מאסר ע"ת וקנס בסך של 180,000 ₪. לאחר הערעור לבית המשפט המחוזי הוסר המחדל. בית המשפט המחוזי קיבל באופן חלקי את הערעור, קיצר את תקופת המאסר ל-8 חודשי מאסר בפועל והפחית את הקנס לסך של 80,000 ₪. בקשת רשות הערעור שהוגשה לבית משפט העליון נדחתה.

ז. ת"פ 34639-05-20 **מ"י נ' בשרלה חיפה בע"מ** [פורסם בנבו] (12.7.2021) - הנאשם הורשע בביצוע 23 עבירות של אי העברת מס שנוכה בסכום של כ- 242,000 ₪. המחדלים לא הוסרו, הצדדים טענו בהסכמה למתחם ענישה הנע בין מאסר על תנאי לבין 7 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלוות, ובית המשפט אימץ את המתחם שהוסכם וגזר על הנאשם 4 חודשי מאסר שירות, בעבודות שירות, 5 חודשי מאסר ע"ת וקנס בסך 12,000 ₪ או 120 ימי מאסר תמורתו.

17. באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות (סעיף 40א לחוק) - זקפתי לקולא את הודיית הנאשמת 2 בכתב האישום והחיסכון בזמן שיפוטי יקר. עוד התחשבתי בכך כי הנאשמת 2 הינה סבתא לנכד אשר סובלת מבעיות רפואיות ומצויה בהליך פש"ר כפי שמלמדים המסמכים שהציג בא כוחה (נ/1). על אף שקשיים כלכליים אינם מהווים הצדקה

לאי תשלום מס, לא התעלמתי מהשלכות הטלת סנקציה כלכלית נוספת על הנאשמת 2, אשר נמצאת, כאמור, בהליך פש"ר וכן בהיותה של הנאשמת 1 חברה שאינה פעילה עוד.

18. ואולם, למרות השיקולים לקולא שפורטו על-ידי לעיל, יש לזכור כי הנאשמות גרמו לחסר בקופת המדינה וסכום קרן המס עומד על כ- 95,707 ₪ ורק מחציתו הושבה עד היום.

ברע"פ 7851/13 **עודה נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (25.10.2015) נפסק כי **"התחשבות בהסרת המחדל על ידי הנאשם בעת גזירת הדין נועדה לקדם שתי תכליות עיקריות: האחת, סילוקו של המחדל כרוך בהשלמת החסר מקופת המדינה והטבת הנזק שנגרם כתוצאה מהעבירה. השנייה, עידוד הבעת חרטה וקבלת אחריות לביצוע העבירה בידי הנאשם"**. הואיל והנאשמות הסירו רק מחצית מהמחדל, הרי שהן אינן זכאיות להקלה השמורה למי שהסירו את המחדלים במלואם.

19. אשר על כן אני גוזרת על הנאשמות את העונשים הבאים:

נאשמת 1 :

קנס סמלי בסך 50 ₪ שישולם בתוך 30 יום מהיום.

נאשמת 2:

א. מאסר לתקופה של חודשיים שירוצה על דרך של עבודות שירות.

בהתאם לחוות הדעת הממונה מיום 19.11.2024, עבודות השירות תבוצענה בישיבת הכותל ברחוב המקובלים 7, ירושלים. עונש המאסר ירוצה בעבודות שירות החל מתאריך 1.3.2025 (או במועד אחר שיקבע הממונה על עבודות השירות). על הנאשמת להתייבב במשרדי הממונה על עבודות השירות בשב"ס - יחידת ברקאי, שלוחת דרום סמוך לכלא באר שבע באותו מועד בשעה 08:00. הנאשמת מוזהרת כי עליה לעמוד בתנאי ההעסקה ובדרישות הממונה וכי כל חריגה מהכללים עלולה להביא להפסקת עבודות השירות וריצוי יתרת עונש המאסר מאחורי סורג ובריח.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים, והתנאי שלא תעבור עבירה על פקודת **מס הכנסה**.

ג. קנס בסך 12,000 ₪ או 3 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-24 תשלומים שווים חודשיים ורצופים החל מיום 1.6.2025 ובכל ראשון לכל חודש שלאחריו. באם תשלום אחד לא יפרע במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מידי.

ד. הנאשמת תתחייב להימנע מעבירות לפי פקודת מס הכנסה_במשך שלוש שנים מהיום וככל שתפר את התחייבותה תשלם סך של 20,000 ₪.

החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועדים והתשלומים שקבע בית המשפט.

ניתן יהיה לשלם את הקנס/פיצוי/ההוצאות כעבור שלושה ימים מיום מתן ההחלטה/גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

· **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il

· **מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000**

· **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לממונה על עבודות השירות.

ניתן היום, כ' טבת תשפ"ה, 20 ינואר 2025, במעמד הצדדים.